

سکوت در باره سریلانکا

برگردان ناهید جعفرپور

یکشنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۳۸۸ - ۰۳ مه ۲۰۰۹

The Guardian

در باره آروندها تی روی: آروندها تی روی در سال 1960 در کرالا ایالت جنوبی هندوستان متولد شد. پدر آروندها تی هندوئی از بنگال بود. امروز وی در دهلی نو زندگی می کند. سال 1996 رومان " خدای چیزهای کوچک" را که رومانی موفق در جهان بود نوشت. دولتیان هند کتاب وی را با توجیح " ملاحظات اخلاقی" سانسور نمودند. آروندها تی بعنوان فعالی سیاسی بارها با دولت هند درگیر شد. آنچه که به لحاظ جامعه شناسی وی را شخصیتی مهم می سازد این حقیقت است که او جهانی سازی را چون دردی واقعی که به وی تحمیل شده است توصیف می کند. آروندها تی از چهره های فعال فوروم جهانی و همچنین نویسنده ای توانا توانست.

دهلی نو: وحشت برفراز سریلانکا سایه انداخته است و رسانه های جهان در باره آن سکوت اختیار نموده اند. همچنین در رسانه های دولتی کشور محل زندگی من هندوستان هم خبری در باره این وحشت یافت نمی شود. دولت سریلانکا بنظر می رسد که از تبلیغات " جنگ علیه ترور" بعنوان برگ انجیری استفاده می نماید تا هر آنچه را که در سریلانکا بوئی از دمکراسی می دهد از بین ببرد و بدین وسیله جنایات غیر باور کردنی را بر علیه ملت تامیل به پیش برد.

دولت از این منطق پیروی می کند که هر زن و مرد تامیلی تا زمانی که عکسش ثابت نشود تروریست است. مکان های غیر نظامی ای چون بیمارستان ها و یا مکان های امن بمب باران می شوند و به محدوده جنگی تبدیل می گردند. طبق آمار موثق بیش از 200000 غیر نظامی در تله گیر کرده اند. ارتش سری لانکا مسلح به تانک و هواپیما همچنان مشغول پیشروی است.

در این فاصله گزارش هائی در باره تاسیس " دهکده های رفاهی" وجود دارند. دهکده هائی که قرار است تامیلی های رانده شده به شهرستان وافونیا و مانار را در آنجا اسکان دهند. طبق گزارش روزنامه دیلی تلگراف لندن این دهکده ها مرکز اسکان اجباری تمامی غیر نظامیانی است که از مبارزه فرار می کنند.

مانگالا سامارورا که سابقا وزیر خارجه سریلانکا بوده است به

روزنامه دیلی تلگرام می گوید که "چند ماه پیش دولت شروع نمود نام تمامی تامیلی های پایتخت را (کلومبو) ثبت نماید. توجیحش هم این بود که آنها می توانند ریسکی امنیتی ببار آورند. اما این کار دولت می تواند دلیلی دیگر هم داشته باشد و قرار است از این آمار گیری استفاده ای دیگر شود. درست بمانند زمان نازی ها در سال های 60. در اساس آنها به تمامی مردم غیر نظامی تامیلی بعنوان تروریست های فعال برچسب می زنند".

با توجه به اهداف نامبرده بنظر می رسد که دولت برای از بین بردن: (Liberation Tigers of Tamil Eelan (LTTE)

مرز بین " غیر نظامی" و " تروریست" آنچنان برایش از بین رفته است که عنقریب در موقعیتی قرار گرفته است که می تواند پیاپی نسل کشی باشد. طبق تخمینات سازمان ملل متحد تا کنون هزار انسان بقتل رسیده اند و هزاران نفر به سختی مجروح گشته اند.

ما شاهدین جنگی راسیستی خواهیم بود - بهتر بگویم آنچه که در سریلانکا در حال رخ دادن است آگاهانه از افکار عمومی جهان مخفی نگاه داشته می شود. معافیت جزائی ای که با آن دولت سریلانکا در حال حاضر این جنایات را انجام می دهد، بیانگر پیش داوری ی راسیستی عمیقی است که در مرحله نخست به جدائی و بیگانگی و به حاشیه راندن تامیلی ها در سریلانکا انجامیده است.

این راسیسم تاریخی طولانی دارد. تاریخی که محدودیت های اجتماعی و بلوکه اقتصادی و شکنجه به آن تعلق دارد. در این تاریخ ریشه های قساوت ده ها سال طولانی جنگ داخلی که در ابتدا از طریق اعتراضات صلح آمیز و بدون خشونت شروع گردید، نهفته است.

چرا این سکوت؟ مانگالا ساماراورا در مصاحبه ای دیگر گفته است که در سریلانکا امروزه عملاً هیچ رسانه ی آزادی وجود ندارد". وی می گوید که کشتار و آدم ربائی ها جامعه را بجائی کشانده است که " از ترس" منجمد شده است. صدا های اعتراضی ربائیده و بقتل رسانده می شوند. فدراسیون بین المللی ژورناللیست ها دولت سریلانکا را محکوم نموده است که با ترکیبی از قوانین ضد ترور، کشتار ها و آدم ربائی ها، ژورناللیست ها را به سکوت وا می دارد.

طبق گزارش های غیر موثق، دولت هند به دولت سریلانکا پشتیبانی های لوچیستیکی می نماید و ابزار در اختیارش می گذارد. اگر این امر واقعیت داشته باشد بسیار تنفر انگیز است.

دولت های دیگر چه نقشی دارند؟ پاکستان یا چین؟ آنها چه می کنند تا این اوضاع را وخیم تر سازند؟

در (شهرستان هندی) تامیل نادو، جنگ سری لانکا هم دردی انسانها را تهیج نموده است بطوری که به ده خودکشی انجامیده است. تمرکز افکار عمومی بر روی این قضیه و همچنین ترسی که بخشها از طریق تقلبات سیاسی ایجاد شده است، بخشی از تم انتخابات گشته است.

بسیار عجیب است که مشکل در این فاصله در تمامی هندوستان شناخته شده نیست. برای چه این سکوت؟

با توجه به اتفاقاتی که در سریلانکا در حال رخ دادن است، این سکوت نابخشودنی است. افزون بر این دولت هند از مدتها پیش بشکلی غیر مسئولانه در این جنگ دخالت نموده است و یکبار در این جبهه قرار گرفته و بار دیگر در جبهه دیگر. برخی از ما خیلی پیش تر از این می بایست در باره این جنگ صحبت می کردیم. اما این کار نشد زیرا که اطلاعات در باره این جنگ بسیار اندک بود.

در حالیکه کشتن همچنان ادامه دارد و در حالیکه ده ها هزار نفر در مقرهای مخصوص محبوس می شوند و بیش از دویست هزار نفر را گرسنگی تهدید به مرگ می کند و همچنین در حالیکه نسل کشی بسیار نزدیک است، در کشور بزرگ هندوستان سکوت مرگباری برقرار است. ابعاد فاجعه غول آساست. جهان می بایست قبل از اینکه دیر شود، مداخله نماید.

<http://asre-nou.net>